

agenției de presă Ukrinform. Pentru confirmarea ipotezei, ca și pentru mai corecta datură a cataclismului acvatic (despre care ei cred că a avut loc acum 7-8.000 de ani, în vreme ce alte voci vorbesc chiar de 14.000-17.000 de ani), își pro-

puseră să scaneze întregul curs al Paleo-Niprului, acoperit de mare, de la insula Berezan (regiunea Nikolaev) până la limita zonei economice exclusive a României. Exploratorul Robert Ballard, cel care a descoperit epava

Titanicului, este și el convins că Potopul descris de Biblie ar fi fost localizat pe actualul teritoriu al Mării Negre. Echipa sa a poposit în 1999 pe țărmul Turciei, la Sinop, reușind să filmeze, la mai puțin de 20 km de mal, mai multe artefacte specifice Comunei primitive. Mai exact, era vorba despre o stâncă cioplită și de două unelte de piatră. În plus, submarinul a descoperit și niște bărne foarte bine conservate, pe care se văd semne de prelucrare artificială. Iar scufundările au mai scos la iveală niște moluște, dintre care șapte erau specifice mediului de apă sărată, pe când alte două s-au dovedit a fi specii de apă dulce care au populat adâncimile lacurilor în urmă cu 7.460 până la 15.500 de ani. Toate acestea sunt indicii că Marea Neagră s-a format într-un imens diluviu acum 7.600 de ani, odată cu străpungerea Bosforului și vărsarea apei sărate a Mediteranei peste un mic lac cu apă dulce apărut în urmă cu 12.000 de ani, datorită topirii ghețarilor. În sprijinul acestei teorii, cercetătorii arată că în anumite zone ale fundului Mării Negre, există ape dulci, rămășițe ale vechiului lac. De asemenea, sonarul a indicat în adâncuri existența unor construcții ciudate, despre care unii cred chiar că ar fi urmele civilizației de pe Atlantida!

În cartea "Miturile esențiale", Victor Kernbach remarcă faptul că în lume circulă peste 200 de variante ale povestirii Potopului, în afara relatării biblice. Practic, nu există continent și popor la care să nu se găsească cel puțin o legendă

despre acest episod. Iar mentalul colectiv a păstrat aceleași elemente comune: proporțiile catastrofale, cuprinzând întreaga lume locuită (deși azi cercetătorii sunt ferm convinși că a fost vorba de un cataclism regional), scopul pedepsitor al Potopului, existența unui număr foarte mic de supraviețuitori, oprirea acestora pe vârful unui munte. S-au găsit asemenea istorisirii la babilonieni, la populația maya, la vechii locuitori ai Sudanului, la indigenii din Alaska, în Hawaii, Groenlanda, la indieni, greci și egipteni, în epopeea babiloniană a lui Ghilgamesh, în foclorul irlandez și chiar și în îndepărtata Chină, pe niște vase ceremoniale făcute din bronz, care se pare că datează din timpul dinastiei Chan, adică 1.700 î.H. Iar dacă mulți cercetători au ales să studieze spațiul turcesc, unde se presupune că s-a oprit Arca, Michael Robinson, profesor la Universitatea Ohio, a preferat pentru investigații țărmul nordic românesc, în apropiere de Insula Șerpilor, unde aparatura a înregistrat niște construcții stranii. Robinson a mers și de-a lungul bazinelor râurilor românești, despre care consideră că ar fi rămășițele unui fluviu imens care străbatea continentul eurasiatic sau chiar ale unui lac cu apă dulce care acoperea România în urmă cu mai multe zeci de mii de ani. El nu exclude ca aici să se fi aflat mitica Atlantida, Noe și familia sa fiind de fapt singurii atlanți care au supraviețuit cataclismului.

Magda Comișel

Rămășițele Arcei, pe Muntele Ararat